

SUMARI:

FESTA.—CONSTANTINIANA: *Jaume Collell, pbr.*—SALUTACIÓ: *Josep Sancho Marraco.*—LA PAU ARMADA: *Frederic Rahola.*—BONICA: *Josep Carner.*—RECORDS: *Martí Roger.*—SOLITUT: *Joan Bta. Camós.*—EL POBRE BOIG: *Lluís Comas i Xandri.*—UN DRAMA CASOLÀ: *Ll. Barceló i Bou.*—PALAMÓS: *Miquel Vingut.*—AMOROSA: *Josep Figa.*—DESARMAT!: *Miquel Roger i Crosa.*—VEREDICTE DEL CONCURS DE PUNTES.—CARITAT: *Car-menol.*—PROGRAMA DE SARDANES.—PROGRAMA DE LES FESTES

FESTA

Havent donat MARINADA el primer toc de festa ja en la seva aparició no podia menys d'aparèixer rumbosament vestida, el dia joíós, en consonancia amb l'esplendor amb que brillarà la nostra amada vila.

Totes les iniciatives per a oferir un programa esplèndid se són encadenades amb amor, mercès a la voluntat del Magnífic Ajuntament, a l'anhel de les Societats i a l'unió i generositat del poble. El programa és verament atractívol i satisfactori a totes les aficions.

La nostra vida manifesta complexitat d'aptituts i una poixança enlluernadora.

Hostes il·lustres vindran a ovirar i a fruitar la nostra vida: a fruitar-la hores, tal vegada, més la visió i fruïció ràpides bastaran per a que se n'emportin una recordança de benestar i un auguri de grandesa.

MARINADA i l'*Orfeó Aucellada* donen afectuosos acolliment i mercès infinites a les figures eminentíssimes que varen cridar i de les quals no podien rebre millor prova d'amistat que la de treballar a favor de Palamós.

També adrecem una salutació afectuosa als demés cooperadors de nostra festa i a tots els forasters en general.

Disfrutem els dies de joia amb santa confiança, presentant cara riallera, lluminosa d'optimisme. Delectem el nostre esperit amb el perfum de la poesia i amb la visió

de puntes i blondes; admirem la bravesa de la joventut en ses lluites sportives; il·lusionem-nos, com infants, a la vista de les estrelles d'artifici; entonem cançons alegres, i no deixem d'acudir a la plaça a agermanar-nos a la veu de la tenora, aquella veu, qui prenent sagrada entonació, mos diu clarament que la raça catalana és sobradament forta per a contenir les ventades malestrugues.

Constantiniana (*)

Christus vincit

La testa imperial s'es acotada
per rebre'l doll de l'aygua redemptora
y ab llágrimes de goig que'l César plora
del batisme hi perleja la rosada.

Ab la sanch de sos mártirs amarada
Roma ungida del mon Mestra y Senyora
la Creu de Christ al Capitoli arbora
la caterva dels Deus ja desterrada.

La Veritat als hòmens ilumina
y'l sant ardor de caritat divina
les cadenes fa fondre del esclau;

Floreixen virginals lliris y roses
y enllaçada ab les palmes sanguinoses
verdeja l'olivera de la Pau.

JAUME COLLELL, *pbre.*

Salutació

¡ Com me plau saludar-te, Palamós gentil !

Des de mon gabinet de treball t'oviro amb els ulls de l'esperit...

Apar que em trobo en mig d'eixes suredes frondoses, d'eixos oliverars bellíssims,
d'eix jovent feiner i brau, vida de ta vida...

Sols mancava que l' *Aucellada* de ton cel rioler sotmetés a ritme els cants harmòniosos...

¡ Ara encar és més admirable ton encís !

Salut, cantors hardits, pris i orgull d'eixa encontrada.

Vostra afició al cant és proba palesa del vostre fervent amor a tot lo bó, a tot lo bell, a tot lo noble.

Avant sempre per a gloria de l'Art i de Catalunya.

¡ Poble qui canta és poble fort !

J. SANCHO MARRACO.

Barcelona Juny 1914.

(*) Respectem el sistema ortogràfic del poeta eminent.

La Pau Armada

(D'un llibre inèdit LES SALABROSES).

A dintre d'una nansa
l'un perseguint a l'altre, per sa pena,
van ficar-se, perdent tota esperança
d'haver-ne deslliurança,
una llagosta, un pop i una morena.

La morena clapada i llefiscosa
mirava fit a fit a la vermella
llagosta saborosa,
que no esguardava poc ni molt a ella.
La llagosta guaitava tremolosa

al pop que remenava sa copella,
amb que li xucla el moll amb tanta traça
que deixa ben be neta sa carcaça.
I el pop amb la llagosta no es fixava :
amb les seves vuit cames arrupides
i els xucladors sens esma ni embranzides,
tots sos esguards posava
en les clapes tigrades i llustroses
de la flonja morena que mostrava
les seves dents punxants i verinoses.

I aquells tres enemics de cada dia
no es causaven cap dany, puig la morena
traidora comprenia
que sa defensa plena
era aquella llagosta que tenia
sa esperança tota en la morena,
mentres que el pop, amb pena,
a la dolsa llagosta que el temptava
respectava, dolgut, perquè sabia
que mentres que ella hi fos, la llefiscosa
morena no faria mala cosa.

I d'aqueixa manera
l'hom, que és un altra fera,
va fruir la gaubança
d'agafar-los als tres vius a la nansa.

FREDERICH RAHOLA.

Original SAMP. Col. Hemeroteca local.
SERVEI D'ARXIU MUNICIPAL DE PALAMÓS

BONICA

Sempre que el mot esmenti de bonica
 veig al davant, en pura visió,
 uns ulls suaus i tristos una mica,
 cabells daurats flotant contra clarò.
 Sona aquest nom igual que una musica.
 D'on ve l'imatge plena de dolçò?
 Be serà en una finestreta xica
 de mon passat—o l'esdevenidô.
 Ella se'm va atançant a l'esperit
 en qualche solitud de malaltia
 o en esser jo contra de mi marrit;
 però fina l'imatge quan sentia
 un poc de fressa, anc que la petja sia
 del caminant d'enfora, entre la nit.

JOSEP CARNER

RECORDS

Fa vint i tres anys que se celebraren els primers Jocs Florals en nostra estimada vila.

A voltes me sembla que era ahir; però els canvis que des de llavors ha experimentat Palamós fan semblar encara aquella època més llunyana de lo que indica la mida del temps.

La població ha doblat; no existia encara el nou cementiri; no era feta la carretera de Sant Feliu; ningú creia que la construcció del port pogués esser una realitat, cap xemaneia s'aixecava damunt les fàbriques. La llengua catalana no s'usava més que en la conversació; les festes majors se reduïen a un ball d'envelat i un de sala i a les sardanes, que en el carrer Major tenfen un atractiu especial perdut avui.

En aquestes circumstancies una dotzena de joves, quasi tots ells senzills obrers, tingueren la pensada de celebrar un Certamen literari, amb reina de la festa, es dir, uns veritables Jocs Florals.

Des de primers de l'any 1891, quan els partits polítics se preparaven per a prendre part en les primeres eleccions de Diputats a Corts fetes amb el sufragi universal, cada setmana portà cada un dels dotze joves una pesseta, a fi de reunir els medis necessaris per a celebrar la poètica festa. I començaren tots a treballar per a trobar premis, per a nomenar Jurat, per a imprimir els cartells i escampar-los per tota Espanya a fi de que tota la Península sentís la crida feta als poetes i prosadors.

Quatre dels qui oferiren premis no són avui d'aquest món; el senyor Rector Mossèn Narcís Tapis, el palamosí resident a Madrid D. Josep Simón i Radó, D. Salvador Bonet i el meu pare. Al dedicar-los avui aquest record, preguem per a que Deu hagi acollit en son sí llurs ànimes. Igual prec hem de fer pel qui fou metge d'aquesta vila i individu del Jurat, D. Candi Figa.

Oferiren també premis, el Magnífic Ajuntament, la Cambra de Comerç, la So-

cietat de Salvament de Naufrags, la societat de ball «L'Estrella amb cua», el diputat triomfant D. Pere Puig, la colònia palamosina de Barcelona, una societat de La Bisbal i uns quants joves de la vila.

Formaren el Jurat, D. Joaquim Riera i Bertràn, president; D. Narcís Verdaguer i Callís, D. Ferràn Agulló i Vidal, D. Candi Figa, i el qui això escriu, com a Secretari.

No tot foren glories pels organitzadors; hi hagué una defecció, i, més tard, hagueren de sostenir una forta campanya per a que l'empresa no se n'anés a terra amb motiu dels atacs de que va ser objecte, d'alguns qui no podíen capir que es fes una obra de cultura que no responia a l'esperit anti-català que els dominava, i que creien imperant a Palamós.

L'èxit de la festa els compensà de sobres les angúnies que experimentaren: el nombre de treballs fou molt més gros de lo que era d'esperar, i les composicions premiades foren de més vàlua artística que la de molts altres certamens.

La poesia premiada amb la Flor Natural, *Sybaris*, és de les que fan honor a son autor l'excel·lent poeta En Jascinto Torres i Reiató. Notables son també les d'en Francesc Ubach i Vinyeta, d'en Jaume Novellas de Molins, una de castellana d'en Diaz de Escovar, i les d'en Ramón Masifern i d'en Francesc Marull, que amb gaia inspiració descrigueren costums empordaneses. Fou molt celebrat també el treball en prosa d'en Galcerán; un projecte de Constitució d'un municipi autònom, que obtingué el premi del Diputat del Districte.

Me plau dedicar aquest record a tots ells, principalment en Marull, el poeta palamosí, qui en aquella època portava ja guanyats molts de llorers en les festes poètiques.

Reviu en aquest moment en ma imaginació el dia de la festa: en Lluís Oliu, Secretari de la Comissió organitzadora, ja de bon matí rebia la visita dels poetes premiats que vingueren; en Joan Camós, en Lloveras, en Miquel Palet, en Josep Plaja, alegres i joiosos per l'èxit obtingut i pel que es preveia a la tarda, obsequiaven als forasters.

Amb quina satisfacció entrarem tots al Teatre, ple d'una concorrencia desitjosa de contemplar el joiós espectacle.

El moment més emocionant és sempre en aquests actes, la proclamació de la Reina de la Festa, i ho fou molt més aquell dia en que moltes persones ho presenciaren per primera volta.

La satisfacció més gran dels organitzadors fou la de sentir els desitjos del poble de repetir tan hermosa festa; desitjos que foren realitzats dos anys després.

La festa major de 1893 ha sigut una de les més lluïdes que s'han fet.

Una de les orquestres que vingueren portava com a violoncel·lista un jovenet qui més endavant havia de tenir fama mundial, en Pau Casals.

Els Jocs Florals se celebraren en un luxós envelat: el Jurat era presidit per en Jascinto Torres i Reiató, essent-ne secretari en Josep Dalmau i Carles. Obtingué la Flor Natural en Suriñach Baells, essent premiats l'Ubach i Vinyeta, en Masifern i altres.

Al recordar aquells temps ja llunyans en que es celebraren festes com la que avui celebrem, i al notar el progrés acomplit en tots els ordres, no puc menys que manifestar els meus desitjos, que crec son els de tot bon palamosí, de que el progrés no s'aturi i sobre tot que no es limiti a l'ordre material; que no escassegin les manifestacions artístiques i culturals, que augmenti cada dia més l'amor a la nostra parla, i a tot lo nostre, a fi de que, temps a venir, al recordar l'estat actual se pugui fer constar que

en tots els aspectes de la vida la nostra estimada vila ha seguit sempre un camí ascensional.

MARTÍ ROGER.

SOLITUT

Me ve i me diu el meu petit:

— Papa, a la porta hi ha una vella.

— Que vol?

— Demana caritat.

Al entregar-li una moneda

m'he dit fitant son rostre aixut:

tu aquesta cara la coneixes:

no sou na Tona de câ'n Grau?

— Ah! me coneix? Soc la mateixa!

— Al vostre poble us coneguí

en llunyes diades estiuenques,

quan, reposant dels meus quefers,

solia anar-hi algunes festes,

i me recorda haver-vos vist

entre els llaguts, feinejant sempre,

desmaiant peix dels sardinals,

remendant l'art o cosint veles.

Doncs i el vostr'home... el vostre fill...

— Deu els perdó si ès que ho mereixen...!,

I ha fet aquesta relació

amb els ulls molls i la veu feble:

— Un dematí, com cada jorn,

varen sortir per a la pesca:

gris era el cel, mogut el mar,

bufava el vent, la pluja queia...

Lluny de la costa, mar endins,

el temporal els va sorprendre,

i a cap-buçons varen tornar

totes les barques menys la seva.

Com un escull en mig del mar

me som quedada sola i verna,

sense qui em guanyi un mós de pa,

sense un puntal per'ma vellesa,

sense familia, sense llar,

sense recursos de cap mena.

Abandonada vaig pel món

de porta en porta amb ma miseria,

esperant l'hora en que el fossar

l'última almoïna haurà de fer-me.

JOAN BTA. CAMÓS

El pobre boig.

La tramontana udolava, amb udol temerós, i aixecava de la blanca carretera una immensa nuvolada de pols, que obligava al vianant qui a altes hores de la nit hi transitava, a girar-se d'esquena contra aquella tempestat del vent.

No obstant, el pobre boig caminava per aquella serp interminable, resistint l'huracà.

Jo el veia allà d'enllà, com una ombra, que passava lleugerament, fugint de la gran urb.

Era la Nit de Nadal. El jovent, esbogerrat i alegre, s'allunyava de la ciutat i cantava cants de gloria. Tot era joia en aquells cors, que fruïen les placideses de la joventut.

A la claror de la lluna, jo ovirava el pobre home qui s'endinzava a la boscuria. Ell sentia els cants i els anyorava... També volia cantar... més no podia... Havia perdut la veu, i s'afogava... Son rostre demacrat, demostrava les miseries sofertes per ell en aquest món.

Un núvol negre tapà la lluna. El caminant, privat de continuar el camí rodejat de les tenebres de la nit, sentí l'agonia de sa vida.

Un silenci profón, sepulcral, regnà en aquells moments. De prompte, la campana de l'església anuncià la missa del gall.

Al lluny, se sentia el cant del jovent que es perdia poc a poc.

L'arbreda mormolava al bes del vent.

Corria la nuvolada i, altra volta, se descobrí la lluna. Els raigs d'argent il·luminaren el front ja arrugat del pobre boig, qui restava immòbil, apoderat d'una fret terrible, que li gelava els òssos. Una mà de ferro li pesava sobre el cor. Volia continuar el camí, i no donava ni un pas avant, ni un pas enrera. Va sentir acabar lentament ses forces; s'assegué, i mirà la lluna... mirà el mantell d'estrelles... les variades transformacions del núvols. Quedà extasiat.

Des de la boscuria es veia la blanca carretera plenament il·luminada. Un carro hi passava trequetejant. La remor del carruatge, impressionà el pobre boig. El gall cantà.

Per un caminet estret, vora la boscuria, hi passava l'alegre comitiva, continuant sos cants d'una alegria immensa.

—¡Canteu; aneu cantant, que vostres cants ja són de vida!—deia sanglotant aquella víctima de l'infortuni.—¡També vull cantar; també vull fruir-la gojosament aquesta vida! ¡Pietat, Senyor!... Més, no! Si vull riure...—i esclatà una gran rialla forçosa, que acabà gemegant.—Ah! ferit del cor! Ma vida vol fugir! Forces, forces!—i es cargolava com un mal esperit.—Es somni o realitat?... Que miro! Sí!... sí!... és ella!... Beatriu, oh! Beatriu, vina a mos braços!... i anem caminant, eternament caminant com allavors, sobre la sorra fina i humida d'aquella daurada platja... Anem a fer chor cap a ciutat amb el jovent... anem! Dóna-m tes mans i nostres llavis esclatin un bes ardent que es perdi en l'aire de la nit!... Tes galtes s'enrogeixen, i et fa vergonya un bes d'amor!... Aixís!... camina... camina... i sol solets... seguim nostre camí cobert de roses... —Deliro!... Oh! bella aparició que et fons en el misteri de la nit; deixa-m gaudir un moment de joia en aquesta miserable vida! ¡I jo l'he vista, allà, cap a ciutat!

Callà.

S'agegantava majestuosa la nuvolada que anava cobrint els pics brillants del firmament. La lluna desapareixia. La terra quedava coberta d'una fosca immensa. Un murmurí esglaiador sortia de l'arbreda.

Abatut, corferit i pres d'horribles imaginacions, estava estirat el pobre boig. S'aixecà ràpidament, alçà el cap, s'espantà davant d'aquella negror que entrava, i volia emprendre de nou el seu camí d'espines... Donà tres passos, i caigué ert, sense sentits.

Morí la lluna, quan moria, també, aquell caminant de la terra, aquell desgraciat que corria el món en busca de millor sòrt.

A ciutat, cantaven encara les colles del jovent, acompanyats de panderetes i guitarres.

La tramontana seguia udolant, aixecant encara núvols de pols. Tota la boscuria semblava un mar revolt, sota el cel gris d'aquella trista diada...

LLUIS COMAS I XANDRI

Un drama casolà

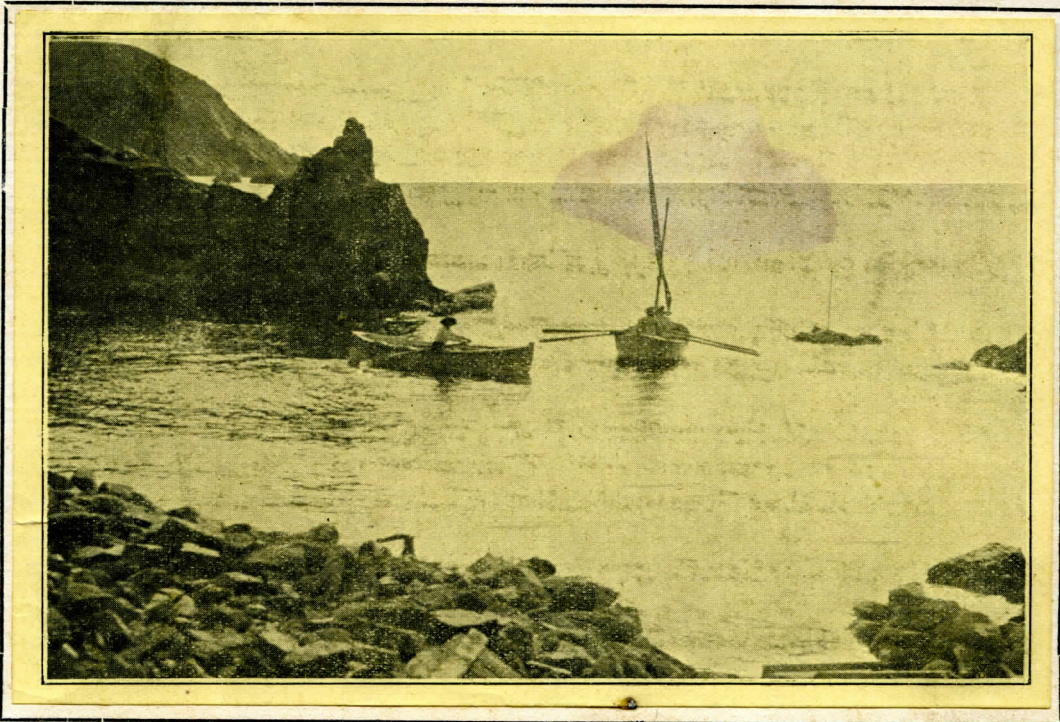
L'ocell dintre la gabia — va desgranant cançons ;
son caparró bé prova — si entre els senzills barrons
n'hi troba algú un dia — que estiga mal posat
per recobrar altra volta — la seva llibertat.

Com son afany no logra — de prompte es posa trist ;
mentre es renta la cara — el gat negre l'ha vist
i en son instint descobra — l'astúcia del gat vell
que fóra empresa fàcil — menjar-se el pobre ocell.

N'amida la distància — amb un certer cop d'ull ;
d'un salt potent, la gabia — de la paret recull
rodant tots dos per terra; l'ocell esfereït
no sab lo que li passa — puig queda mal-ferit
que allà on clava l'urpa — el foll gat, lleminer,
sovint hi fa destroça — no deixa res sencer.

Prou s'arrecona el pobre — arraulit dalt de tot;
més el segueix hardida — la pota del gatot;
a cada urpada salta — de ploma un reguitzell
pro es resisteix amb traça — d'aquell butxi masell
fins que, perdent les forces, cansat de tant lluitar
comprèn amb greu recança — que no podrà escapar;
ique els ferros que el retenen — injustament tancat —
ara, impotents, no el guarden — de que se'l mengi el gat!

LL. BARCELÓ I BOU

MARINA
per J. B. CAMÓS

PALAMÓS.

Es una bella contemplació la de la nostra vila des de l'esplanada que s'estén damunt de Cap Roig, abans d'endinzar-se la carretera a les voltes i giragonces de Treumal.

Apar una gavina gigantesca posada a terra, amb les ales esteses, l'una vers el far, l'altra vers la platja, amb la testa decantada cap a Sant Joan, ombrejada per la nota grisenca de Cap Gros.

Vista al despuntar l'aurora riallera, quan la claror matinal fa estrenar nous colors als boscos i a les flors, i dóna un to més afinat a les refulgences de les aus i una frescor més agradable al remoreig de la brisa matinera, quan el llampagueig dels raigs del sol damunt de les ones és més esplendent, s'assembla a un estès mosaic de coloraines i d'ignota formació, envoltat per un marc de verdor d'un costat i de l'altre, per el ribet de blancor de l'escuma del mar.

Contemplada al cap vespre, a la vinguda de la nit, quan les remors s'apaguen i la natura s'adorm, les lluminaries enceses la fan parèixer una gran urb, de desconeguda estesa, amb rengleres de llum que hi deixen sospitar l'existència de passeigs, rambles i arenys, amb esfumats contorns i mig-perduts espais d'edificis i construccions, que la perllonguen i l'escampen més enllà de lo que és en realitat.

Aleshores, cloc les parpelles i deixo les regnes de ma pensa; ma imaginació n'esdevé mestressa i amb greu recança me remembra que en les *botigues*, els tapers entonaven gaies cançons avui desaparegudes i reemplaçades pel tric-trac estrident i per la fressa monòtona de la maquinaria aplicada a la nostra indústria; evoca el record de l'espectacle que ofería el nostre vell port curullat de naus veleres, que vaixells moderns de grandaria i de lleugeresa increïbles han empès enfora; anyora les dressanes i la mestrança, la cofradia de Sant Pere que aixoplugava els pescadors animosos i esforçats, i la germandat de Sant Telm que els mariners festejaven devotament.

Més, amb galanor i daler d'aimador, també desenrotlla la tanda de millores, de canvis i d'avenços que Palamós gaudeix, i admira l'habilió de sos habitants, dels feiners i dels cap-mestres per a avençar sempre, per a embellir aquesta perla de la costa catalana que tan aimem i tant ens plau, per a enaltir i enlairar son nom, per a fer-la gran, rica i plena.

MIQUEL VINGUT.

Amorosa

Sobre son llit riquíssim daurat i esmeragdí,
 reposa la mar calma com si estigués dormida,
 sa cabellera estesa, d'argent, en el coixí
 de conxes nacarades, damunt l'arena humida.
 I com hermosa fada donant sos rulls al vent,
 que tot jugant esbulla amb ses mans transparentes,
 se trenen i destrenen les madeixes d'argent,
 al bes de les onades amb les platges dormentes.

L'hora és solemne i quieta; la llum cau esblaimada,
 i banya el cel i l'aigua d'un to de perla clar;
 i l'aire dolç i tebi, amoixa amb sa halenada
 la barca pescadora, que lentament se'n va.
 I enllà de l'horitzó, on cel i mar s'abracen,
 floreix la vela blanca com borrelló nevat;
 talment com l'il·lusió dels bells moments que passen
 sorgeix immaculada, d'enmig l'immensitat.

*
 * *

Atrets per el misteri d'aquesta tarde hermosa
 al trenc mateix de l'aigua hi han dos enamorats;
 els llavis en silenci, la vista vagarosa,
 contemplen l'espectacle, talment com extasiats.
 De tant en tant, els llavis mormolen fervorosos
 i van d'uns ulls als altres esguards llampeguejants,
 i tornen a quedar-se callats i somniosos
 mentre damunt l'arena vaguen d'esma llurs mans.
 En un d'aquests moments de gran contemplació
 com si en ell tot l'amor hi fos tot compendiat,
 per l'emoció vibranta, la mà de l'aimador
 escriu sobre l'arena el nom tant adorat.
 I en tant que va a borrar-lo l'aimada dolçament,
 les mans dels dos que's troben s'amoixen i s'estrenyen
 contant-se sens dir un mot, inesperadament
 les il·lusions bessones que als cors d'ambdós empenyen.
 I blanca com la vela, vola vers l'horitzó
 l'il·lusió que enclavella les galtes de l'aimada...
 I rogeja la mar i el cel de la claror
 de la tarde que cau tranquila i ensomiada.

*
 * *

L'encís ho amara tot; el dia es va fonent;
 i sembla que el murmur de les ones suavíssim
 i el fresseig joguínós de les fulles i el vent
 cantin d'amor el triomf en un acord suavíssim.

JOSEP FIGA.

DESARMAT!

En Peret, com molts jornalers, anhelava que tots els diumenges fossin brillants de sol i dolços de tempura. Ell no era home d'encatauar-se, com a taups, en un casí no i respirar fum entre copes i cartes; ell, de tota la vida que amava la mar amb fruïció i sabia de l'art de la pesca tot quant ha de saber el pescador d'ofici.

Sos primers estalvis foren esmerçats a l'adquisició d'un bót que aconduïa i polia amb igual mirament que a sos fills,

En l'alegra matinada del diumenge, a la claror feble de les estrelles o a la llum

somniosa de la lluna, ja's dirigia cap a la platja, gojós d'esser, totstemp, el més matiner, i, alhora, enutjat de trobar els enfilalls de noctàmbuls, qui, amb cants de taverna i bruels de fera, anunciaven la joia del jorn festiu.

Un dissabte estival, a hora baixa, trobà en Peret a un amic, competidor en el seu art, i, amb un somris als llavis, li preguntà :

— I dôs, Met, cap a quin costat tiraràs ?

— Cap a Treumal.

Creia en Met que l'enganyar als companys era un títol de llestesa; però en Peret, qui de molts anys coneixia el caràcter del company, ja tingué per segur que ambdós se trobarien, l'endemà, en aigues de Cap Gros, i, mogut de la quimera que la manca de sinceritat li produïa, respongué aquell jorn :

— Dôs ja mos hi trobarem. A Treumal vaig fer tan bella pesquera l'altre dia que vui tornar-hi: quan trobo un hostel bo m'agrada tornarm'hi a entaular.

Tot pensant que iria a l'illa, havia d'esforçar-se molt per a fényer la veritat.

— Tu sempre tan precussós! Quan jo vaig a calar es gamber tu ja'n tornes, digué en Met amb la displicencia de l'ambició qui es veu reçagat.

I en Peret, per contra, joiós de veure's a l'avenç, contestà rient:

— Feina feta, consei dat.

Va sopar amb satisfacció i s'adormí desseguida. Al despertar-se, botà del llit com si es deslliurés d'un esbarzer. Els vidres de la finestra eren tenyits de la pàlida claror de l'aua. Com pres d'un mal somni, esbatanà, d'una revolada, la finestra, i, mossegant-se els llavis, va cridar:

— Hi devia tenir pega, avui, en es llençols, repunyal ! Me som ben adormit !

Esguardà, amb rabia, els núvols flamejants qui anunciaven l'aparició del sol. En la xerradica festosa dels aucells, el pescador cregué percebir un deix de mofa, de la mofa punyent i revoltadora de que seria objecte per part de sos companys.

Com requerit per un perill gran, va vestir-se a la correguda, pataquejant el sol, grunyint, culpant la muller del pesat ensonyament.

— Si no fos jo, dormiries més que el guix! La primera vegada—¡Deu m'ho perdó!—que em poden dir adormit.

Quan ell va arribar a la platja, el sol ja hi esbandia sos raigs. El bót d'en Peret era l'únic qui feia costat a la llanxa esbotzada, inútil, desferra del mar, joguina de la mainada.

No va pas enseuar els pals, aquell matí, el pobre pescador. D'una estrebada nerviosa, varà el bot, i, empunyant els remes, anà bogant amb força, per a desfogar la seva nerviositat.

— Pagaría un àpat per' que aquell inflat fos a Treumal!, se digué; i, volent-se aconortar, afegí :

—Al cap i a la fi som perdut dues hores que les rescabalaré anant a dinar més tart.

Si no fos estada la xangla en perspectiva dels competidors sempre en gatzara, el malhumor s'hauria esvait com l'estela que el bót deixava en la mar.

Lliure de la befa pressentida, va passar entre bóts en aigues de Cap Gros. Els pescadors, enartats per l'encís de la pesca, no hagueren esment del passatge del reçagat; però, quan en Peret arribà a les envistes de Sant Esteve, d'una reganya del Cap Gros, va sortir una veu mofeta i cridanera :

— I dôs, Peret, vas a cavall de sa màfega, avui !

— Aixís te vingués, ara desseguida, el mal de ventre que som tingut aquesta nit. Sense deixar de riure, en Met arborà el sanatxo, a la faisó d'un heroe qui mostra valiós botí, i, orgullosament, cridà:

— Feina feta, consei dat.

La braó que desplegà en Peret, tot bogant, denotava l'esperança d'un bon èxit.

— Mos hem de veure les cares ! Pesco més jo amb una hora que tu amb tot el dematí, deia, com si tingué en Met al bell davant.

Estava amarat de suor. Ni per a encendre la pipa s'entretenia.

Arribà, per fi, a les Formigues, l'illa històrica, satisfet de trobar-se en soletat. Deixà els rems en banda. Encengué la pipa. Un lleu somris llevà de sa faç l'aspresa insòlita. S'atançava un bonic vol de virolades jolivies. Endegà dos volantins. Obrí la portella del talamet de proa. Com si en aquell reconet de l'embarcació hi hagués una serpent, l'home s'esblanqueí i tremolà. Va requiçar els drapots que embolicaven sèu, escàlems i sàssola, regirà l'esguard per tot el bót, corregué a furategar el talamet de popa, i, decebut, nerviós, irat, arborà els punys com un guerrer desarmat, qui ha de mantenir-se forçadament passiu al fort de la batalla.

Amb les presses, s'havía deixat l'esquer.

MIQUEL ROGER I CROSA.

Concurs de puntes al coixí

Estracte del Veredict

Premis ordinaris. — I. Se parteix entre els treballs senyalats amb els nombres 2 i 255.

II. S'adjudica per meitat als treballs 3 i 54. Menció honorífica de 1.ª classe : n.º 257; mencions honorífiques de 2.ª classe : números 56 i 151.

III. El conjunt de tres peces, números 45, 46 i 47. Menció honorífica de 1.ª : n.º 157; menció honorífica de 2.ª : n.º 218.

IV. Els treballs números 219 i 1 per parts iguals. Menció honorífica: n.º 156.

Premi Extraordinari. (Palamós). Meitat al treball n.º 54 i meitat al 112. Mencions honorífiques de 1.ª : números 111, 116, 103, 294, 112, 281 i 64. Mencions honorífiques de 2.ª : números 124, 95, 87, 152, 156 i 137.

Premis per a nenes. — I. Se concedeix al coixí n.º 268 fet per una nena de 3 anys i mig. — II. Al coixí n.º 244 fet per una nena de 6 anys. Mencions honorífiques de 1.ª : números 127, 9, 266, 270, 269, 147, 272 i 262. Mencions honorífiques de 2.ª : números 25, 146, 141, 28 i 271.

Palamós 12 de Juny 1914.

Francisca Bonnemaison de Verdaguer, Presidenta; Teresa Danés de Matas, Cecilia Ribera de Alvarez, Antonia Bonet de Vingut, Maria Batet de Roura, Julia Faralt Bayraguet.

CARITAT.

Agemolit camina el mendicant
per la deserta via,
s'afina i palideix el seu semblant,
com rostre en l'agonia.

La tramontana el fuetaja fort
com a una flor caiguda;
damunt la neu camina sense nort
com una nau perduda.

Amb la paor d'aquell qui es sent ferit
per crudel malaltia,
cerca frissós en l'agrisada nit
la llum d'una masia.

Llum de rondalla! Oh llum de salut!
únic raig d'esperança
pel pobre mendicant alacaigut
qui lentament avança.

Oh bona estrella! Salutari far!,
qui apareixent enlaire
avences el consol de dolça llar
al 'atuit captaire!

Tots aquells qui tranziten pels ca-
persones esguerrades, (mins:
pobres captaires, míseros pelegrins,
legions infortunades,

en tots els masos troben un redòs
i un llit molt bla de palla,
on dormen i s'entreguen al repòs
quan ja en el mas tot calla.

Oh bella forma d'hospitalitat!
Costum mai prou lloada!
Sagrada i venerable caritat,
sies sempre admirada!

El retut caminant petjant la neu,
trebutxant de flaquesa,
arriba an el redòs lloat per Deu
i gemeix amb tristesa.

Ressona de burgit la dolça llar.
Cruix la porta esvinzada.
Com si el llençol de neu fos una mar
de rabia revoltada,

i com si el mendicant un naufrag fos,
els qui en els camins viuen,
companyons de miseria i de dolors,
emocionats somriuen

de poder salvar el cos agemolit
qui cau en la pallaça
en mig de l'enrenou i del borgit
dels planys i cridaça.

Sobre el cos ert tots llencen llur vestit
i treballen sens mida,
fins a que el cos del captaire rendit
recupera la vida.

CARMENOL

Programa de les sardanes

que seràn executades durant els
tres primers dies de Festa Major.

DIA 24, A LES 12

- 1.ª «La Somrienta», del mestre Bou, pels «Montgrins».
- 2.ª «Collint roelles», » Bou, per «L'Art Gironí».
- 3.ª «Vora la pineda», » Sederra, per «La Principal» de Palafrugell.

A LA TARDE

- 1.ª «La gota d'aigua», del mestre Sederra, per «La Principal».
- 2.ª «Platja avall», » Serrat, per «L'Art Gironí».
- 3.ª «Aubada», » Segura, pels «Montgrins».
- 4.ª «La Somrienta», » Bou, per «La Principal».
- 5.ª «Primavera», » Garreta, per «L'Art Gironí».
- 6.ª «Promesos», » Soler, pels «Montgrins».
- 7.ª «Gabriela», » M. Casanovas, per «La Principal».
- 8.ª «Cançó d'infants», » Estela, per «L'Art Gironí».
- 9.ª «La monja jova», » Bou, pels «Montgrins».
- 10.ª «Festa Arbucienca», » Vilaró, per «La Principal».
- 11.ª «Festa de pastors», » Balcells, per «L'Art Gironí».
- 12.ª «L'Aplec de S. Martí», (premiada) del mestre Juncà, pels «Montgrins».

DIA 25, A LES 12

- 1.ª «Recordant», del mestre Segura, per «L'Art Gironí».
- 2.ª «Crepuscle», » Casanovas (Peixeru) per «La Principal».
- 3.ª «Collint roelles», » Bou, pels «Montgrins».

A LA TARDE

- 1.ª «Prop la costa», del mestre Segura, per «L'Art Gironí».
- 2.ª «Espiga daurada», » Serrat, pels «Montgrins».
- 3.ª «Filigrana», » Riera, per «La Principal».
- 4.ª «La Somrienta», » Bou, per «L'Art Gironí».
- 5.ª «A flor de llavi», » Blanch, pels «Montgrins».
- 6.ª «Capvespreda», » Gratacós, per «La Principal».
- 7.ª «Matinada», » Garreta, per «L'Art Gironí».
- 8.ª «El músic vell», » Casadevall, pels «Montgrins».
- 9.ª «L'Aplec», » Roig, per «La Principal».
- 10.ª «Aubada», » Segura, per «L'Art Gironí».
- 11.ª «L'alba», » Bou, pels «Motgrins».
- 12.ª «Hostal del Pi», » Vicens, per «La Principal».

DIA 26, A LES 12

1. ^a	«Matinada»,	del mestre Fco. Vilaró, per «La Principal».
2. ^a	«Cel rogent»,	» Bou, pels «Montgrins.»
3. ^a	«El cant del batre»,	» Vicens, per «L'Art Gironí».

A LA TARDE

1. ^a	«Flor d'argent»,	del mestre Vallespí, pels «Montgrins».
2. ^a	«A la montanya»,	» Serrat, per «La Principal».
3. ^a	«Cel rogent»,	» Bou, per «L'Art Gironí».
4. ^a	«Serenada»,	» Mercader, pels «Montgrins.»
5. ^a	«Flocs i Gales»,	» Vallespí, per «La Principal».
6. ^a	«Nuvolada»,	» March, per «L'Art Gironí».
7. ^a	«Capvesprada»,	» Gratacós, pels «Montgrins».
8. ^a	«Primavera»,	» Garreta, per «La Principal».
9. ^a	«Hostal del Pi»,	» Vicens, per «L'Art Gironí».
10. ^a	«Aixelabrada»,	» Soler, pels «Montgrins».
11. ^a	«A l'entorn de la llar»,	» «Ferrer», per «La Principal».
12. ^a	«Angelical»,	» «Perich», per «L'Art Gironí».

NOTA. — No estranyi el públic si imprevistes circumstancies alteren l'ordre del programa.

Programa de Festes.

==== DIA 23 =====

Repic general de campanes. Passades i sardanes al vespre, per la orquestra del «Centre Econòmic».

Les persones que posseeixin els BONS repartits per els senyors Regidors, representant la quantitat votada per a fins benèfics, amb motiu d'aquestes Festes, podran fer-los efectius durant tot el dia, en la Secretaria d'aquest Ajuntament.

==== DIA 24 =====

A les 10. Ofici solemne a l'església parroquial a gran orquestra, a càrrec de *Els Montgrins* de Torroella de Montgrí.

A les 11. Solemne inauguració del

Concurs - Exposició

de Punes al Coixí,

que estarà oberta des d'aquella hora fins a les 5 de la tarde. Els dies 25, 26, 27 i 28 podrà visitar-se l'Exposició de 2 a 5 de la tarde.

A les 12. Sardanes a la plaça de la Constitució per les orquestres *Els Montgrins*, *La Principal* de Palafrugell i *l'Art Gironí*.

Gran concurs

d'ornament de carrers

PREMIS:

Primer: 100 pessetes.

Segon: 75 pessetes.

Tercer: 50 pessetes.

Condicions:

Primera: L'ornament ha de tenir

una extensió mínima de 20 metres.

Segona: L'instal·lació ha de quedar llesta a les 12 del dia 24.

Tercera: Els carrers que obtin a premi, deuràn nomenar un delegat, qui inscriurà el carrer, o trajecte de carrer, en nom seu; i a qui, en cas d'obtenir premi, se li entregarà la quantitat, objecte del mateix.

Quarta: L'adjudicació dels premis, tindrà lloc a les 4 de la tarde del dia 26.

Quinta: El Jurat se reserva la facultat de declarar desert la totalitat o parcialitat del concurs, i, en aquest cas, l'import del premi, o premis deserts, serà repartit amb els accésits que aquest cregui convenient.

Sexta: Les inscripcions se faràn a la Casa de la Vila fins a les 6 de la tarde del dia 23.

Nota.—«La Electra» suministrarà gratis el fluit a tots els seus clients que ho sol·licitin per aquest fi.

A dos quarts de 3. Concerts: Al Casino «La Unión», per *Els Montgrins*.—Al Casino «El Puerto», per *l'Art Gironí*.—Al «Centre Republicà Federal», per *l'Unió Filarmònica* de Barcelona.—Al «Centre Econòmic» per *Els Moixins* de Sabadell.—Al Casino «La Nueva Unión», per *La Principal* de Palafrugell.

A les 3.

JOCES FLORALS

en el Saló Carmen.

Autoritats, jurats i l'Orfeó *Aucellada* se reuniran a la Casa de la Vila per a anar en comitiva a la festa, la qual se regirà pel següent ordre:

1. *Paraules d'obertura*, pel senyor alcalde.

2 *Discurs presidencial* a càrrec de Mossèn Jaume Collell, Mestre en Gai Saber.

3. *Memoria del concurs*, pel secretari en Miquel Roger i Crosa.

4. *Proclamació de la Reina de la Festa*.

5. Lectura de les poesies *Intimes*, *Preludi i Posta* i *Cants d'amor*.

6. Execució de la sardana *L'Aplec de Sant Martí* per la cobla *Els Montgrins* de Torroella de Montgrí.

7. *Cant de l'aplec de melodies*, per l'Orfeó i els solistes Joan Matamala, Rafel Suñer, Josep Perez, Josep Puntas i algunes damiseles. L'acompanyament de piano serà confiat al mestre de musica en Ramón Casas.

8. Execució del Chor a 6 veus mixtes *Anyorança* per les tres seccions de l'Orfeó *Aucellada*.

9. *Discurs de gracies*, per en Frederic Rahola.

Tarifa de preus: Llotges, 15 pesetes; Butaques de la fila 1 a la 11, 1'50; Butaques de la fila 12 a la 19, 1'10; Butaques circulars, 1'10; Butaques del pis (1.ª fila), 1'10; Entrada general, 0'55; Mitja entrada, 0'30.

A les 5.

GRAN MATCH DE FOOTBALL

entre el *Català S. C.* de Barcelona i el *Football Club Palamós*. — Sardanes a plaça.

A les 7. Serenada a la Plaça de la Constitució per l'*Unió Filarmònica* i *Els Moixins*, i concerts i sardanes a les Societats.

A les 10. Serenada a la Casa de la Vila i concerts i sardanes a les Societats.

A les 11. Ball a totes les societats. Tots els dies, des de les 3 de la tarde, se projectaran escollits programes de pel·lícules amb atraccions de primer ordre al Saló Carmen i al Cine Ideal.

DIA 25

A les 10. Ofici solemne a honor de la Patrona de la Parroquia Santa Maria del Mar.

A les 12. Sardanes a la plaça.

A dos quarts de 3. Concerts a totes les societats.

A les 5.

GRAN MATCH DE FOOTBALL

entre el *Català S. C.* de Barcelona i el *Football Club Palamós*.—Sardanes a plaça.

A les 7. Concerts a les Societats, i a la Plaça de la Constitució per *Els Moixins* i l'*Unió Filarmónica*.

A les 10. Serenada a la Casa de la Vila per l'*Art Gironí*, i concerts i sardanes a les Societats.

A les 11. Balls.

DIA 26

A les 11.

CONCURS DE SARDANISTES

PREMIS:

Primer: 50 pessetes.

Segón: 25 pessetes.

Condicions:

1.ª El primer premi serà adjudicat a la colla que tregui una sardana reversa, composta per en Lluís Camós. El segón premi serà adjudicat a la colla que tregui i balli amb més elegancia la sardana de lluïment.

2.ª En cas de no haver-hi colla guanyadora del primer premi el Jurat podrà repartir-lo amb accésits.

3.ª Les colles deuràn esser compostes al menys de sis balladors.

4.ª Cada colla deurà tenir un director a nom del qual deurà fer-se l'inscripció abans de dos quarts d'onze del dia del concurs.

A dos quarts de 3. Concerts a les Societats.

A les 4. Adjudicació de premis del *Concurs d'Adornament de carrers*, a la Casa de la Vila.

A les 5. Sardanes a plaça.

A les 7. Serenada a la Plaça de la Constitució per l'*Unió Filarmónica* i *Els Moixins*, i concerts a totes les Societats.

A les 9.

Dispar d'un magnific castell de focs artificials.

a càrrec del pirotecnic en Lluís Matas de Barcelona.

A les 10. Concerts i sardanes a les Societats, i serenada a la Casa de la Vila per l'*Unió Filarmónica*.

A les 11. Balls.

DIA 27

A les 12. Sardanes enfront del local de totes les Societats.

A les 3. Concerts a totes les Societats.

A les 4.

REGATES A REM

PREMIS:

Primera serie:

Primer. 40 pessetes.

Segón. 15 pessetes.

Per a bots de més de 24 pams de llarg, quatre bogadors, quatre rems i timoner.

Segona serie:

Primer. 30 pessetes.

Segón. 10 pessetes.

Per a bots de menys de 24 pams de llarg, dos bogadors, quatre rems i timoner.

Nota. — Les inscripcions deuràn fer-se abans de les 12 del dia 25, a la Casa de la Vila.

CUCANYES

PREMIS:

Primer: 10 pessetes.

Segón: 5 pessetes.

Tercer: 3 pessetes.

Quart: 2 pessetes.

CONCURS DE NATACIÓ

PREMIS:

Primer. 15 pessetes.

Segón. 5 pessetes.

S'adjudicaràn als nedadors que recorrin un trajecte de 150 metres amb major velocitat.

REGATES DE SAMALS

PREMI:

10 pessetes.

S'adjudicarà al noi que recorri amb major velocitat un trajecte de 50 metres bogant amb les mans.

CONCURS DE GRUES EN EL MOLL

PREMIS:

Primer. 15 pessetes.

S'adjudicarà al qui faci assolir a la grua major elevació.

Segón. 10 pessetes.

Al qui presenti la grua més lluïda.

A les 7. Elevació d'aerostats. —

Sardanes.

A les 10. Concerts i balls.

DIA 28

A les 11. Sardanes enfront del local de totes les Societats.

A les 3. Concerts a totes les Societats.

Regates de balandres i canots

organitzades pel

REAL CLUB NÀUTIC
de Barcelona.

Detalls per programes.

FESTA DE LA FLOR

a benefici dels pobres de la vila.

A les 5. Sardanes.

A les 10. Concerts i balls.

DIA 29

A les 11. Clausura i repartició de premis del Concurs-Exposició de Puntes al Coixí.

A les 11 i mitja. Gran regata creuer

PALAMÓS - LA FOSCA

per tots els canots i balandres que hagin pres part a les regates del dia abans.

A la tarde.

Sardanes i Gran Aplec
a La Fosca

REGATES A REM

en la hermosa platja, subjectant-se a les següents

Condicions:

PREMIS:

Primer. 20 pessetes.

Segón. 10 pessetes.

Per a bots de més de 24 pams de llarg, tres bogadors, quatre rems i un timoner.

Després de les regates se tiraran

Anecs a l'aigua,
quedant de propietat del qui primer els agafi nadant.

Una renomnada cobla executarà tota la tarde airoses sardanes.

Tots els dies de la Festa, esplèndida il·luminació dels carrers de la Vila, a càrrec de «La Electra» de Palamós i instal·lada per en Francisco Satorra.